

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 872/2017

28.09.2017. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 435/14 од 15.11.2016. године и Вишег суда у Врању ЗКЖ 138/17 од 11.04.2017. године, у седници већа одржаној 28.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 435/14 од 15.11.2016. године и Вишег суда у Врању ЗКЖ 138/17 од 11.04.2017. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 435/14 од 15.11.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити, уколико окривљени за време од 2 (две) године, од дана правноснажности наведене пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име имовинскоправног захтева оштећеном „ББ“ ..., плати укупан износ од 821.222,00 динара, са законском затезном каматом, почев од дана пресуђења па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 35.000,00 динара, те да оштећеном плати нужне издатке на име ангажовања пуномоћника у износу од 57.375,00 динара, све у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Пресудом

је оштећени „ББ“ ..., упућен на парницу ради остваривања вишка имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Врању ЗКЖ 138/17 од 11.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, а пресуда Основног суда у Врању К 435/14 од 15.11.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Васић, због повреде члана 16, 243, 419. и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те повреде члана 198. став 2. и 224. став 1. и 4. Закона о привредним друштвима, као и повреде члана 1. и члана 234. став 2. у вези члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени правноснажно оглашен кривим за кривично дело које у моменту извршења, није законом било предвиђено као кривично дело, и указује да је кривични поступак против окривљеног покренут због постојања оправдане сумње да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. КЗ, те да је током поступка, оптужба била више пута измењена, и окривљеном у погледу идентичног описа радње извршења, коначно стављено на терет кривично дело из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. КЗ, за које је и правноснажно оглашен кривим.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како је бранилац ове наводе истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни другој, последњи пасус, и трећој први пасус образложења побијане другостепене пресуде, дао јасне и довољне разлоге о постојању правног континуитета између кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. КЗ са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359. КЗ, закључујући да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, правилно примењен закон, а које разлоге као правилне у свему прихвата и Врховни касациони суд и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога, наводе браниоца окривљеног АА, да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Поред тога, у захтеву се истиче и то да је првостепени суд пристрано и са неједнаком пажњом ценио изведене доказе, те да сумњу у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела није решио у корист окривљеног. Бранилац сматра да суд није извршио савесну оцену сваког доказа појединачно, и да стога није ни извео закључак о извесности чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела. Изнетим наводима, бранилац окривљеног, указује на повреду члана 16. став 2, 4. и 5. и члана 419. ЗКП.

Надаље, у захтеву се истиче да првостепена пресуда има недостатака због којих се не може испитати, те да су разлози пресуде противречни изреци, нејасни и међусобно контрадикторни, а којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац у захтеву указује да је суд донео правноснажну пресуду, иако окривљени никада није примио првостепену пресуду, нити му је покушана достава исте. Изнетим наводима, по оцени овога суда, бранилац указује на повреду члана 427. ЗКП.

Поред наведеног, у захтеву се истиче да су побијаним пресудама прекршене и одредбе члана 198. став 2. и 224. став 1. и 4. Закона о привредним друштвима.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да се на основу чињеница утврђених током поступка, доказује да је окривљени све путне налоге за службена путовања са пратећом документацијом, предао књиговодственој агенцији „ВВ“ из ..., ради књижења, да се о томе изјаснио и власник сведок ГГ, али да сведок ДД, није дао одобрење за књижење истих.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде члана 16. став 2, 4. и 5, 419, 427. и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због повреде из члана 198. став 2. и 224. став 1. и став 4. Закона о привредним друштвима, а такође ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић